

[Lysholt Hansen.]

nisteren, om han er i stand til at oplyse om indholdet af disse principielle betæneligheder fra visse erhvervsorganisationer, og om han er indstillet på at imødekomme disse erhvervs synspunkter f. eks. ved ændring i fondens vedtægter eller ved en bredere repræsentation i disse to fondes ledelse.

Jeg skal dernæst anbefale, at man stemmer for vort ændringsforslag nr. 139, der tilsigter, at Danmarks forvaltningshøjskole forbliver under lønningsministeriet. Vi mener, det er forkert at overflytte skolen til arbejdsministeriet, idet skolens arbejdsområde i alle henseender har direkte relation til lønningsministeriets område.

På tilsvarende måde finder vi, at det er en fejl disposition, at administrationsdepartementets departementschef ansættes som tjenestemand i dette departement. Vi foreslår derfor ved ændringsforslag nr. 142, at denne stilling besættes for et tidsrum af 6 år. Den nye tjenestemandsløvs åbner adgang til ansættelse på åremål, og netop denne stilling er for os at se velegnet til ansættelse under denne form.

Ved ændringsforslag nr. 164 foreslår vi, at man imødekommer ønsket fra Danmarks erhvervsfond om at få bevillingen sat op fra 10 til 12½ mill. kr. Vi forstår faktisk ikke, at regeringen her vil spare en million netop på dette felt. Handelsministeren har i en skrivelse til finansudvalget oplyst, at denne bevilling efter de forhandlinger, der er ført mellem regeringen og industrien, bør være på 12½ million, når der skal tages rimeligt hensyn til industriens ønsker. De 2½ million skal bl. a. anvendes til fremme af vore eksport til østlandene. Vi kan ikke acceptere, at man af finansielle grunde vil spare 1 mill. kr. til dette vigtige formål.

Denne besparelse vil efter det, ministeren har oplyst, ramme en planlagt industriudstilling i Moskva, og den vil bevirke, at man ikke i den ønskede udstrækning kan følge den danske deltagelse i verdensudstillingen i Osaka op. Det strider ikke alene mod vort fælles ønske om at fremme industrieksporten, men det strider også mod hovedtemaet i den økonomiske årsoversigt, nemlig en så stor industrieksport som muligt. En regering, der er kommet til magten på bl. a. at skulle være særlig erhvervsvenlig, kan efter vor opfattelse ikke på denne måde tilside-

sætte både industriens og landets interesser, og jeg håber faktisk, at man besinder sig og viser sin erhvervsvenlighed ved at stemme for vort ændringsforslag.

Vort ændringsforslag nr. 190 kan synes at være en petitese, men forslaget viser, hvor umuligt det er at komme i forhandling med regeringen selv om de mindste ting. Ved en fejltagelse havde undervisningsministeren glemt at få 50.000 kr. med på finanslovsforslaget til trykning af doktordisputater. Naturligvis var vi enige om, at den bevilling skulle på finansloven, men enigheden hørte op, da ministeren til gengæld ville spare 50.000 kr. ved nedskæring eller senere ansættelse af kandidatstipendiater og adjunkter ved det nye Odense universitet. Det vil han spare på et budget med nettoudgifter på over 4,7 milliarder kr.! Det var os totalt umuligt at få undervisningsministeren og finansministeren i tale bare på dette lille felt, hvor der var tale om en forglemmelse, og det synes jeg nok er endnu et bevis på, at man simpelt hen ikke vil forhandle om tingene.

Lad mig også gøre opmærksom på, at vi har tiltrådt bevillingen på de 20 mill. kr. til forhøjelse af beløbet til ungdommens uddannelsesfond med det forbehold, at bevillingen måske bør forhøjes med yderligere ca. 25 mill. kr. ved tillægsbevillingsloven. Først efter mange og træge forhandlinger med såvel undervisnings- som finansminister lykkedes det at få dem til at erkende, at der manglede 20 mill. kr. på bevillingen, før man havde givet kompensation for persontilskuddenes bortfald i året 1970-71. Havde hr. Grünbaum ikke deltaget i skatteudvalgets forhandlinger om erstatning for bortfald af persontilskud, og havde han ikke nu siddet i finansudvalget, ville denne forringelse af de uddannelsessøgendes forhold simpelt hen ikke være blevet opdaget. Det vil sige, at disse uddannelsessøgende var blevet snydt for 20 mill. kr., som de i hvert fald året før havde ret til, og som der har været enighed i tinget om at de skulle have ret til. Det er i øvrigt hr. Grünbaums opfattelse, at der i udvalget, hvor man behandlede spørgsmålet om godtgørelsen for persontilskuddene, var enighed om, at der skulle tilføres ungdommens uddannelsesfond i alt 65 mill. kr. og ikke, som vi nu når op på, 40 mill. kr. Vi har ikke kunnet opnå fi-